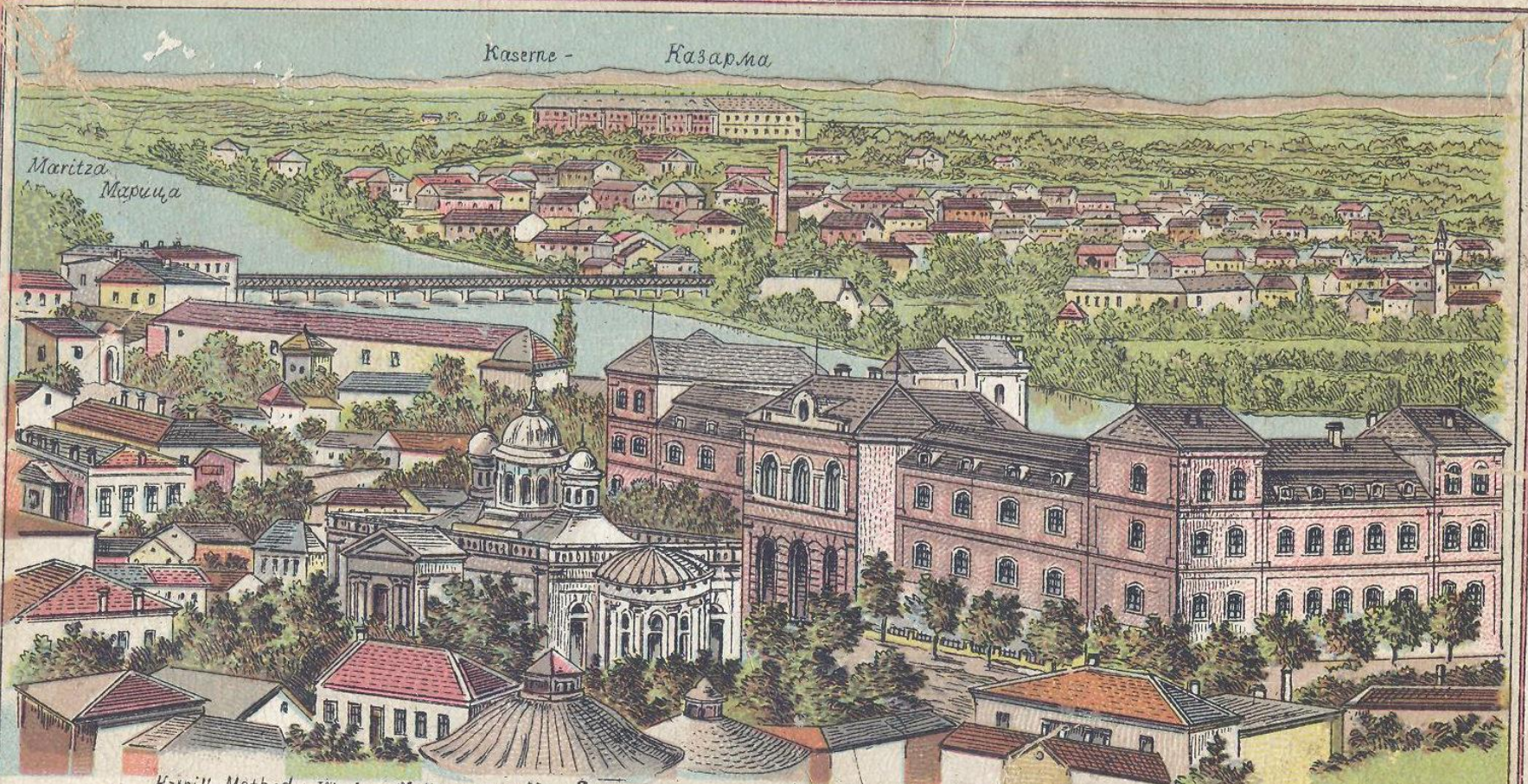

№ 7740 P. 17.

Kaserne - Казарна

Maritza - Марица

Kyriell-Method - Kierche - Св. Кирилъ и Методий

Gymnasium - М. Гимназия

PHILIPPOPLE.

Поздравъ отъ Пловдивъ

1881/1900

Т. Т. Иванова

По стъпките на културната столица:
документална разходка в
мултиетническият, мултиезиков и
мултикултурен Пловдив

[HTTPS://WWW.YOUTUBE.COM/WATCH?V=0UZ038_15FC](https://www.youtube.com/watch?v=0UZ038_15FC)

ОТ 18.22 МИНУТА

Ден 1: За буквите между Пловдив, Матера и Венеция – от Яков Крайков до Иван Вазов

Plovdiv & Matera

EUROPEAN
•CAPITALS•
OF CULTURE
»»»»»»»»»» 2019 ««««««««««

together

Покана

Народна библиотека
Иван Вазов, Пловдив

Откриване
2 септември, 2019 г.
18.30 часа

проф. д-р Аксиния Джурова,
проф. д-р Марияна
Цибранска-Костова

и писателката Силвия Томова

Заповядайте на изложба
**За буквите
между Пловдив и Матера**

ще бъде представена
книга-албум

с фотографии от
Пловдив и Матера

и текстове, написани
специално за проекта от
изследователите

За буквите между Пловдив и Матера се
финансира по програма „Малки проекти“ на
Фондация Пловдив 2019 и се реализира
със съдействието на Фондация Матера 2019.

Яков Крайков – първият български печатар

- „Часослов“
1566, Венеция

Атанасов

ПЕТЪР АТАНАСОВ

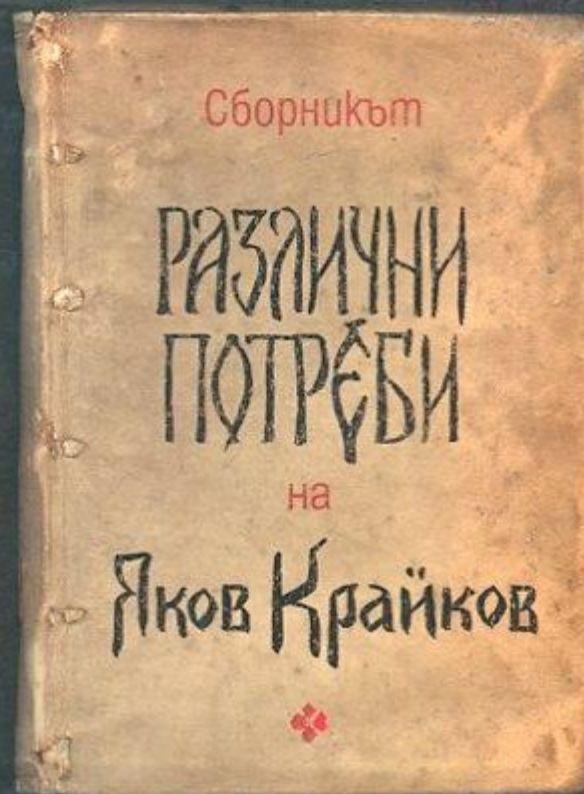
НАЧАЛО
НА
БЪЛГАРСКОТО
КНИГО-
ПЕЧАТАНЕ

НАУКА И ИЗКУСТВО

Марияна Цибранска-Костова

между Венеция и Балканите
през XVI век

Яков Крайков през погледа на Силвия Томова

...нашата наука е длъжник на този човек.

в-к «Култура», бр. 13, 2016

<http://newspaper.kultura.bg/bg/article/view/24607>

Народна библиотека „Иван Вазов“

Иван Вазов (1850 – 1921)

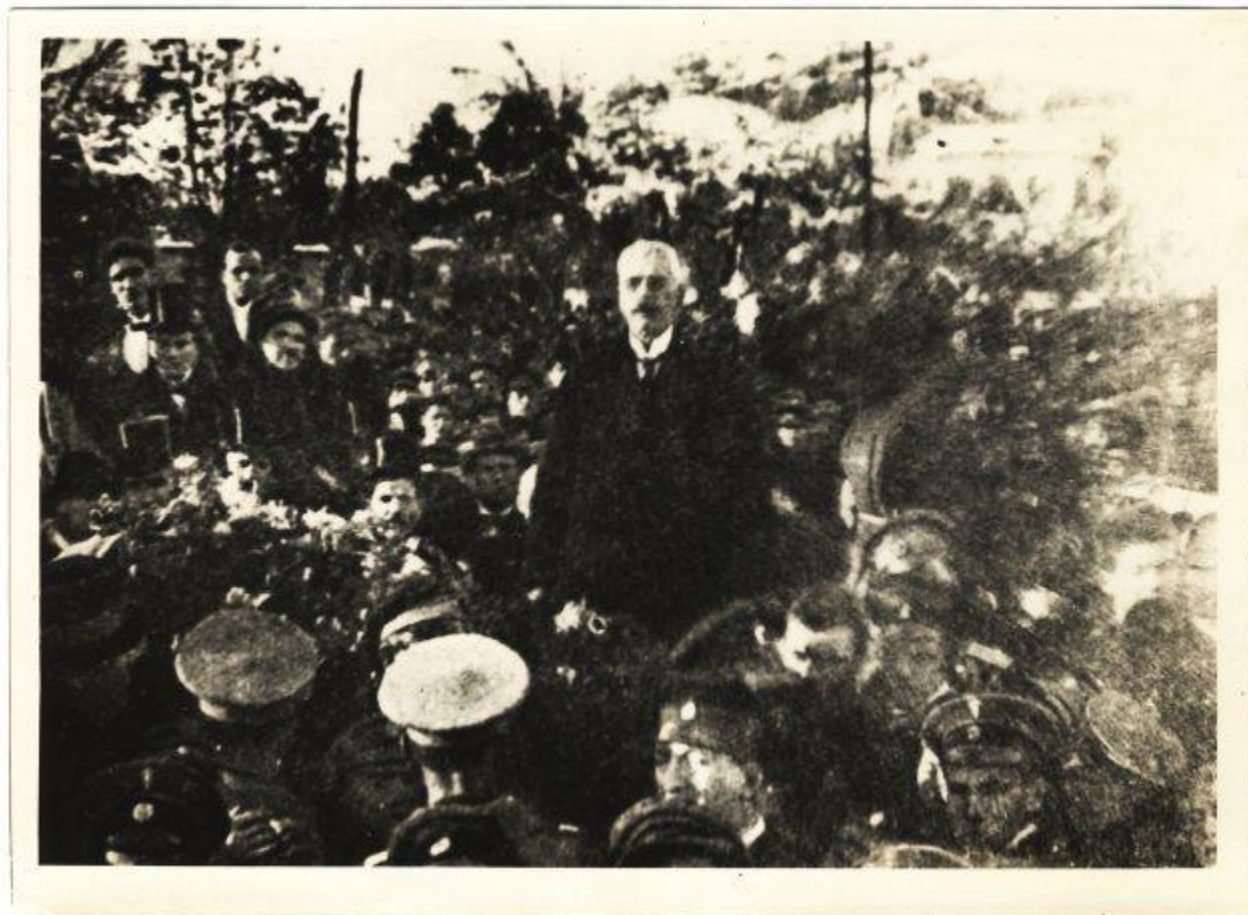
Моят втори роден град – Пловдив

Пловдивски период (1880-1886 г.) - „Епопея на забравените“, „Сливница“, „Чичовци“, „Немили-недраги“

6/11/1920 г.

50-годишен творчески юбилей

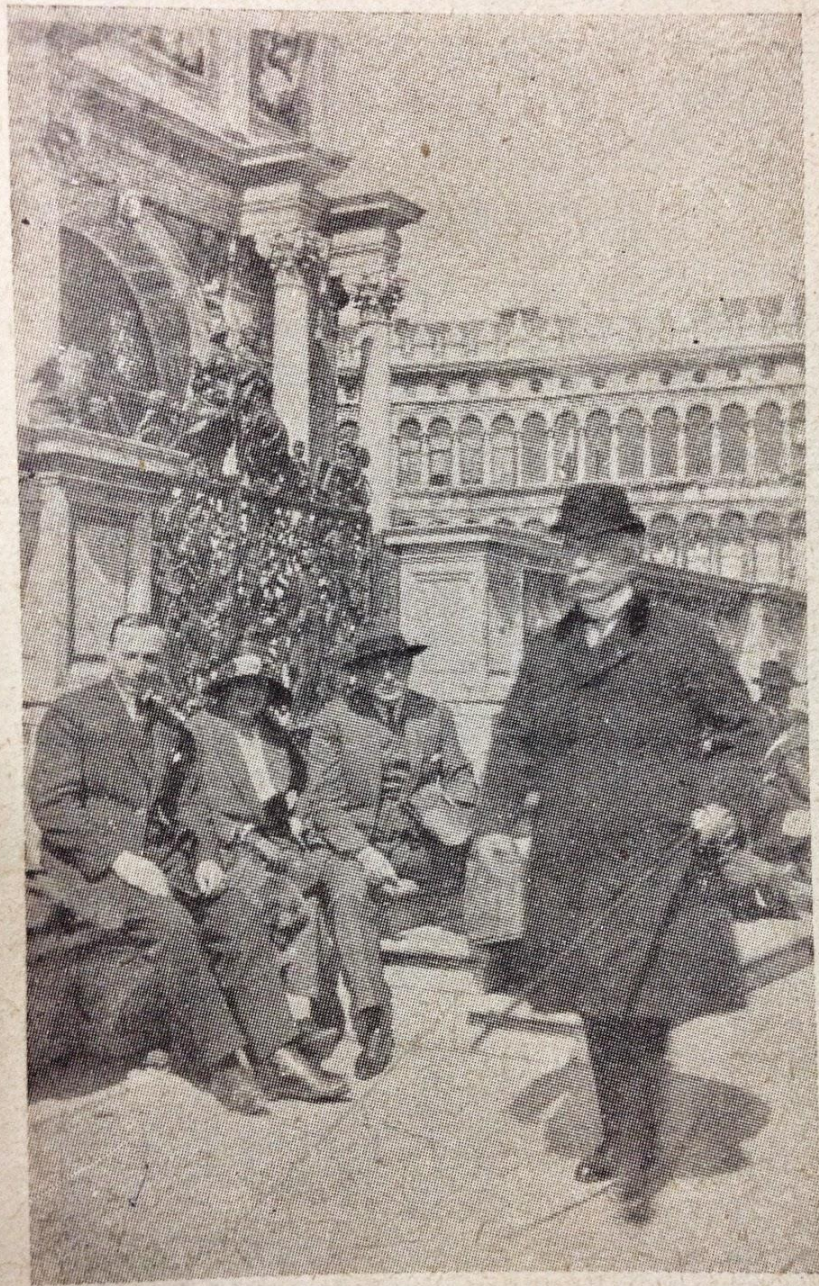

Иванъ Вазовъ и г-жа Евгения Марсъ въ Венеция
презъ 1912 год.

***С Иван Вазов в Италия
Михаил Маджаров, 1928 г.***

- Италия е хубава страна. Вазов се възхищаваше на всяка стъпка, но когато се отправихме за България, една радост ни обзе. Дали тихото море, дали чистият въздух, дали изчезването на римската треска, но и двамата се радвахме като деца, че ще се върнем у дома, в обичния наш Пловдив, дето бяхме прекарали веселите и щастливи години.

Вазовъ въ Венеция.

„Италия“ 1884

Поклон, Италийо щастлива,
поклон, земя на небесата,
земя на песнята звънлива,
на гения, на красотата;

земя на вечните поети,
на Тасо, Данте, на Петрарка;
земя на нежните сонети —
на любовта безумна, жарка.

Поклон, Италийо! Далеч е
брегът ти весел, старославен,
душата ми при теб е вече —
корабний бяг е твърде бавен.

Хвърча из твойте Апенини
и над Везувий, който пуши,
над твоите дворци, руини,
моря и езера, и суши...

Аз, волно чедо на Балкана,
кат бръз орел из небосвода,
на гости ида ти с пияна
душа от въздух и свобода.

Аз ида в тебе с много здраве
от наште небосклони сини,
от нашът Емус снежноглави
и чудни розови долини.

Българйя те здрависва. Тя е
покрита с майски си одежди,
кат теб блещи, кат теб сияе
с цветя и с песни, и с надежди.

Корабе, плувай, занеси ма
там, дето зрей лимонът златни,
там, де поезйя вечна има
под небосклони благодатни!